

На основу члана 61. став 3, члана 63. став 4. и члана 66. став 5.
Закона о добробити животиња („Службени гласник РС”, број 41/09),
Министар пољопривреде, трговине, шумарства и водопривреде,
доноси

П Р А В И Л Н И К

О УСЛОВИМА КОЈЕ МОРАЈУ ДА ИСПУЊАВАЈУ ПРИХВАТИЛИШТА И ПАНСИОНИ ЗА ЖИВОТИЊЕ

(Правилник је објављен у „Службеном гласнику РС”, број 19/12)

I. УВОДНЕ ОДРЕДБЕ

Члан 1.

Овим правилником се ближе прописују услови за заштиту добробити животиња у погледу простора, просторија и опреме, које мора да испуњава прихватилиште за напуштене животиње (у даљем тексту: прихватилиште), односно пансион за кућне љубимце (у даљем тексту: пансион), начин поступања са животињама у овим објектима, програм обуке о добробити животиња, садржина и начин вођења евиденције у прихватилиштима, односно пансионима, начин и средства за прикупљање напуштених и изгубљених животиња, као и начин превоза и збрињавања напуштених и изгубљених животиња.

Члан 2.

У прихватилиште се смештају пси и мачке непознатих власника и без власника које је зоохигијенска служба уклонила са јавних површина или су их нашли грађани на јавним местима и површинама и то до збрињавања код новог власника односно до лишавања живота, у складу са Законом о добробити животиња.

Члан 3.

У прихватилишту, односно пансиону животињама се обезбеђују:

- 1) довољне количине воде и хране;
- 2) физичка, термичка и психолошка удобност;
- 3) довољно пространа површина за одмор и кретање на којој пас или мачка може удобно да лежи и стоји, односно да заузима природне положаје тела и да се креће колико је неопходно за дневну активност;
- 4) социјални контакт са другим псима, односно мачкама;
- 5) испољавање свих облика понашања карактеристичних за врсту осим испољавања агресивности и парења.

II. УСЛОВИ У ПОГЛЕДУ ПРОСТОРА/ПРОСТОРИЈА И ОПРЕМЕ У ПРИХВАТИЛИШТУ, ОДНОСНО ПАНСИОНУ

1. Услови у погледу простора/просторија у прихватилишту, односно пансиону

Општи услови

Члан 4.

2

Прихватилиште, односно пансион мора да буде изграђен и конструисан тако да омогући оптималне услове, својствене животињама, које су у њих смештене и најмању могућу меру смањи ризик од повреда, преношења болести, крађе или бежања животиња или уласка неовлашћених лица.

Члан 5.

Ако се прихватилиште, односно пансион гради у насељеном месту мора да буде звучно и визуелно изолован од околине, ограђен оградом која онемогућава неконтролисани улаз и излаз животиња и људи и повезан са главним саобраћајницама.

Члан 6.

Круг прихватилишта, односно пансиона мора да:

- 1) својом површином обезбеди функционалност;
- 2) има улаз, који је контролисан и под сталним надзором;
- 3) буде изолован од околине и ограђен оградом како би се спречио неконтролисани улазак и излазак људи и животиња.

Члан 7.

Прихватилиште, односно пансион мора да буде снабдевен довољном количином здравствено исправне, питке воде из јавног водовода или властитог бунара за напајање животиња и људи, као и довољном количином воде за спровођење хигијенско-санитарних мера, одржавање хигијене радника и противпожарну заштиту.

Члан 8.

Сваки кавез или бокс у прихватилишту, односно пансиону мора да буде опремљен уређајем за затварање, који животиње не могу отворити. Сви безбедносни методи који се користе у прихватилишту, односно пансиону морају да буду такви да омогуће лицима која раде у пансиону слободан приступ животињама, као и излаз у случају нужде. Прихватилиште, односно пансион мора да има обезбеђену одговарајућу противпожарну опрему.

Члан 9.

Све смештајне јединице, односно простор, као и испусти за псе и мачке у прихватилишту, односно пансиону морају да се чисте најмање једном дневно, а по потреби и чешће, како би се животиње осећале удобно.

Урин, фецес, екскрети и остаци хране се морају свакодневно уклањати.

Дезинфекција смештајних просторија за псе и мачке обавља се редовно, а увек када животиња напушта прихватилиште, односно пансион, а на њено место долази нова животиња.

Члан 10.

Унутар круга прихватилишта, односно пансиона редовно се обавља дератизација најмање два пута годишње, а по потреби и чешће.

3

Дезинсекција прихватилишта, односно пансиона спроводи се током раздобља активности инсеката и то најмање једном месечно, а у осталом делу године по потреби.

Члан 11.

Унутар круга прихватилишта, односно пансиона морају да постоје:

- 1) просторије за боравак, одмор и исхрану лица која раде у прихватилишту;
- 2) просторије за пресвлачење лица која раде у прихватилишту

(гардероба);

3) просторије или простор за припрему хране за псе и мачке;

4) просторије или простор за прање посуда за храну и воду за псе и мачке;

5) просторије или простор за складиштење хране за животиње и санитарни чвор.

Поред просторија и простора из става 1. овог члана прихватилиште, односно пансион мора да има и одвојену просторију у којој се води пословна администрација и евиденција прописана овим правилником.

Члан 12.

Смештајне просторије у којима се држе пси и мачке у прихватилишту, односно пансиону морају да буду физички одвојене од других објеката и просторија и изграђене тако да у њима има довољно простора да се животиње могу окренути, ходати, устајати, седати, лежати на начин који је у складу са физиолошким потребама животиње у односу на њену расу, пол и величину животиње.

Површине смештајних простора морају да буду без оштрих ивица и углова, који могу повредити животиње.

Смештајне просторије се одржавају тако што се све површине, које долазе у контакт са животињама редовно чисте, перу и дезинфикују.

Смештајне просторије морају бити изграђене на начин који омогућава одржавање паса и мачака чистим и сувим, пружање заштите од екстремних температура и неповољних временских услова и онемогућава да друге животиње уђу у прихватилиште.

Члан 13.

Под у смештајним просторијама у прихватилишту, односно пансиону мора да буде направљен од непропусног материјала, који се лако пере, чисти и дезинфикује и има обезбеђен дренажни систем и пад ка одводном каналу, а у прихватилишту и одводни систем који је посебан за чисти и нечисти део прихватилишта.

Покривна подна површина мора да буде отпорна на воду, урин, фецес и дезинфицијенсе, да буде оцедна и да се брзо суши, а пријатна за кретање и лежање паса и мачака.

Под мора да буде израђен тако да се заштите екстремитети паса и мачака од повреда.

Члан 14.

4

Животиње у прихватилишту, односно пансиону морају да буду заштићене од екстремних температура, а температура околине се мора контролисати како би се смањио стрес на минимум.

Члан 15.

Осветљење у прихватилишту, односно пансиону мора да буде по трајању и интензитету што сличније спољашњем светлу.

По потреби обезбеђује се и вештачко осветљење, како би се животиње могле прегледати, а површине у у прихватилишту, односно пансиону очистити.

Члан 16.

У прихватилишту, односно пансиону мора да се обезбеди одговарајућа природна или вештачка вентилација, како би се избегла појава влаге и непријатних мириса.

Вентилациони систем у прихватилишту, односно пансиону мора да буде повезан са алармним системом који упозорава на квар на вентилационом систему.

Поред услова из става 1. овог члана, ако су смештајни објекти пансиона за псе грађевински објекти потпуно затвореног типа, вентилациони систем мора да обезбеди:

- 1) осам до 12 измена ваздуха/час у објектима за смештај паса;
- 2) најмање 12 до 15 измена ваздуха/час у објектима за смештај мачака.

Посебни услови за прихватилишта

Члан 17.

Поред просторија из члана 11. овог правилника прихватилиште мора да има две физички раздвојене функционалне целине у којима се налазе животиње, и то:

- 1) нечисти део прихватилишта;
- 2) чисти део прихватилишта.

На улазу у чисти део прихватилишта налази се дезинфекциона баријера за обућу и посуда за дезинфекцију руку радника.

У нечисти део прихватилишта се смештају све новопримљене животиње, односно животиње непознатог здравственог статуса, агресивне и болесне животиње, као и оне за које се сумња да су оболеле од беснила.

Лица која се брину о животињама у нечистом делу прихватилишта не смеју да се брину о животињама у чистом делу прихватилишта и обратно, без претходно обављене дезинфекције, купања и промене обуће и одеће.

Смештајне просторије за псе и мачке у прихватилишту садрже боксове и кавезе за њихов смештај.

Члан 18.

Нечисти део прихватилишта се састоји најмање од:

- 1) просторије за тријажу;
- 5
- 2) смештајних просторија за псе и мачке;
- 3) просторије или простора за купање паса и мачака;
- 4) просторије или простора за привремено одлагање лешева;
- 5) дезинфекционог пункта за возила;
- 6) простора за смештај дезинфекционих средстава и опреме.

Смештајне просторије из става 1. тачка 2) овог члана садрже:

- 1) део за агресивне и болесне псе, а посебно оне за које се сумња да су оболеле од беснила;
- 2) део за агресивне и болесне мачке, а посебно оне за које се сумња да су оболеле од беснила.

Изузетно, прихватилиште не мора да има нечисти део ако се

пријем животиња обавља у неком другом објекту који испуњава услове из ст. 1. и 2. овог члана и ако животиње у том објекту остају најмање до потврђивања здравственог статуса.

Члан 19.

Чисти део прихватилишта се састоји најмање од:

- 1) смештајних просторија за псе и мачке;
- 2) изолатора;
- 3) просторија или простора за купање паса и мачака;
- 4) просторија или простора за смештај дезинфекционих средстава и опреме;
- 5) простора за шетање паса.

Ако се у прихватилишту обављају хирушке и друге ветеринарске интервенције поред просторија или простора из става 1. овог члана прихватилиште мора да има и просторију за спровођење мера здравствене заштите животиња, хирушких и других интервенција.

Посебни услови за пансионе

Члан 20.

Поред просторија из члана 11. овог правилника, сваки пансион мора да има:

- 1) просторије за смештај паса;
- 2) просторије за смештај мачака;
- 3) изолатор;
- 4) простор за смештај простирке и материјала за обављање физиолошких потреба мачака;
- 5) просторија или простор за одржавање хигијене тела животиња (купање и четкање);
- 6) простор за смештај опреме и прибора неопходног за рад пансиона.

Ако се у пансион примају и мачке, део пансиона за мачке мора да буде физички одвојен од дела пансиона за псе.

Члан 21.

Изолатор мора да буде посебна грађевинска целина у кругу пансиона, довољно удаљена од осталих објеката у пансиону, у који се смештају пси и мачке који су оболели у пансиону.

6

Изолатор мора да се налази у продужетку просторија за смештај паса и мачака.

Боксови у изолатору за псе и мачке морају да буду истих димензија као и боксови за здраве животиње и треба да имају испусте и површине за физичку активност животиња у фази опоравка.

У изолатору могу да раде иста лица које раде и у смештајним просторијама са псима и мачкама, с тим што у том случају на улазу у изолационе просторије пансион мора да има дезинфекциону баријеру.

У пансиону у који се примају и пси и мачке морају да постоје одвојене изолационе просторије за болесне/повређене псе и болесне/повређене мачке.

Смештајни капацитет изолатора мора да буде најмање 20% од укупног броја смештајних места у пансиону, посебно рачунајући за псе, а посебно за мачке.

Пансион не мора да има посебне изолационе просторије ако бригу о њиховом смештају преузима најближа ветеринарска станица или ветеринарска амбуланта.

Члан 22.

У пансиону температура у просторији у којој се држе животиње мора да буде од 15 до 27°C.

У пансиону температура у просторији у којој се држе болесне и повређене животиње (изолатор) или штенци и мачићи мора да буде од 22 до 24°C.

2. Услови у погледу опреме у прихватилишту, односно пансиону

Члан 23.

Мачкама мора да се обезбеди довољна количина простирке која се редовно мења.

Простирка за мачке не сме ни на који начин да буде штетна за мачке.

Члан 24.

Простирка за псе мора да буде мека, добрих апсорбентних термоизолацијских особина и не сме бити штетна по органе за варење пса уколико грижењем и жвакањем доспе у унутрашњост организма.

Простирка за псе може бити од старог папира, песка или гуме који се лако дезинфикују.

Простирка за псе мора да се редовно мења и одржава чистом и сувом.

Уместо простирке може да се користи лежиште за псе.

Лежиште за псе мора да буде издигнуто од пода, израђено од природних материјала (дрво), заштићено од влаге и довољне величине и заобљених ивица како се пас не би повредио.

Једна трећина површине сваке смештајне јединице за животиње у пансиону мора да буде за одмор и сан пса.

Ако се у боксу пансиона држе више од два пса мора да се обезбеди појединачно лежиште за сваког пса.

7

Члан 25.

Појилице и хранилице морају да буду израђене од нерђајућег материјала који се лако пере, чисти и дезинфикује и морају да се механички чисте и перу најмање једном дневно.

Посуде са храном морају да буду лако доступне свим псима и мачкама.

Члан 26.

Посуда за физиолошке потребе мачке пуни се комерцијалним материјалом за ове намене или песком, а празни се када је 2/3 материјала засићено урином.

Свака мачка треба да има своју посуду за физиолошке потребе.

Боксеви и кавези за животиње у прихватилиштима, односно пансионима
Члан 27.

По пријему, после обављеног клиничког прегледа и разврставања из члана 40. овог правилника, пси и мачке се смештају у боксеве или кавезе, зависно од врсте, пола, старости и темперамента животиње.

Сваки кавез или бокс мора да буде опремљен уређајем за затварање, који животиње не могу отворити.

Члан 28.

Боксови и кавези за псе одвојени су пуним преградама, најмање висине 1,2 m, потпуно затворени, а ако постоји опасност од искакања паса и са горње стране покривени жичаном мрежом или шипкама.

Зид бокса за псе мора да се завршава решеткастим или мрежним делом најмање висине 0,6 m која се наставља на пуну преграду бокса.

Зидови бокса за псе израђују се од нешкодљивих и непорозних материјала.

Боксови у пансиону морју да буду раздвојени пуним преградама или преградама од галванизоване жичане мреже или варене жичане мреже, односно металним шипкама између којих размак не сме бити већи од 50 mm.

Члан 29.

Кавези за мачке израђују се од непропусног материјала и не смеју да имају жичани под.

Бочне стране кавеза за мачке морају да имају пуне преграде.

Кавез за мачке мора да има:

- 1) посуду за физиолошке потребе;
- 2) посуду за храну и воду.

Димензије смештајног простора у прихватилишту

Члан 30.

Висина смештајног простора у прихватилишту за псе мора да буде 1,5 пута виша од висине пса (висина гребена), при чему кавез не може да буде мањи од 60 cm ни већи од 120 cm.

8

Простор за смештај паса у затвореном делу смештајног простора у прихватилишту мора да буде најмање 1,2x1,8 m, а испуст у отвореном делу најмање површине од 1,2x2,4 m.

Ако су пси смештени групно, за сваког пса мора да се обезбеди простор у у боксевима, односно кавезима у затвореном делу смештајног простора у прихватилишту од најмање 1,5 m², а испуст у отвореном делу најмање 2 m².

У нечистом дела прихватилишта боксеви не смеју да имају испусте и морају да имају пуну преграду висине 1,2 m на предњој страни бокса и пуну преграду висине 1,5 m на бочним странама бокса.

Члан 31.

Ако су мачке смештене појединачно у кавезима, односно боксовима у прихватилишту за сваку мачку мора да се обезбеди простор од најмање 1x1x1 m.

Ако се мачке старије од четири месеца држе групно свакој мачки

мора да се обезбеди површина од најмање 1 m² у кавезу, односно боксу.
Димензије кавеза, односно боксова у пансиону

Члан 32.

Димензије кавеза, односно боксова у пансиону морају да одговарају телесним димензијама паса, односно мачака које су у њима смештене и дате су у Табели 1.

Табела 1.

дужина тела

пса/мачке

cm

1-20 21-30 31-40

41-

50

51-60 61-70 71-80 81-90 91-100

101-

110

мин.

површина

пода

m²

0.20 0.30 0.42 0.56 0.72 0.90 1.10 1.32 1.56 1.82

Ако се у пансиону држи женка са потомством мора да јој се обезбеди кавез, односно бокс из Табеле 1. увећан за 10% површине за свако штене односно маче у леглу.

Најмања висина кавеза, односно бокса мора да буде 1,5 пута виша од највишег пса, односно мачке, а растојање између врха главе највише животиње и горње површине кавеза, односно бокса не сме буде мање од 20 cm када пас стоји на поду, односно када мачка стоји на платформи кавеза, односно бокса.

Ако су унутар истог кавеза, односно бокса смештена два или више паса, односно мачака минимална површина мора да одговара животињи са највећим телесним мерама из Табеле 1. увећана за 35% за сваку животињу у истом кавезу, односно боксу.

Најмање једна бочна страна кавеза, односно бокса мора да буде од провидног материјала или жице, а 1/3 од укупне површине пода мора бити у виду пуног пода.

9

Члан 33.

Сваки пас у пансиону мора да буде смештен у индивидуални бокс.

Два пса различитих власника могу да се сместе у исти бокс само ако оба власника дају писмену сагласност.

Минималне димензије бокса за псе дате су у Табели 2.

Табела 2.

величина

пса

висина пса

до раменог
појаса
(cm)

мин.

површина
смештајне
јединице
(m²)

мин.

ширина
(cm)

мин.

висина
(cm)

увећање површине
смештајне јединице
за сваког следећег
пса у истој јединици
(m²)

велики >70 3.5 120 180 1.7

средњи 40-70 2.4 90 180 1.2

мали <40 1.5 90 180 1.0

Минималном површином бокса сматра се она у коју се смешта
један одрастао пас старији од 16 недеља.

Ако се пси у пансиону држе у простору ограђеном жичаном
мрежом тај простор мора да има минималне димензије дате у Табели 3.

Табела 3.

мин.

ширина
(m)

мин.

висина
(m)

мин.

површина
пода
за једног

пса
(m²)

додатни
простор
за сваког
следећег

пса
(m²)

макс. број

паса по
ограђеној
површини
макс. број
великих
паса по
ограђеној
површини
ограђен
простор
2 1.2 10 3.5 17 8

површина
за одмор
2 1.2 4 2 5 5

Члан 34.

У пансиону мачке се смештају у кавезима и модулима.

Мачке се у кавезима држе индивидуално, а у модулима се смешта већи број мачака компатибилних по својим особинама у понашању.

Власници мачака дају писмену сагласност да се мачке у пансиону држе групно.

Модули морају да имају:

- 1) површину за одмор и сан за сваку мачку;
- 2) простор за скривање од других мачака када за то осете потребу (који може да буде и површина или простор за одмор и сан, али одвојен непровидном преградом);
- 3) површину за физичку активност.

10

Минимална површина кавеза за мачке за краткотрајни боравак у пансиону - до седам дана мора да има површину од најмање 1 m² и висину од најмање 0,9 m.

Минимална површина кавеза за мачке за дуготрајни боравак у пансиону - више од седам дана мора да има површину најмање 1,5 m² и висину од најмање 0,9 m.

Ако се мачке у пансиону задржавају дуже од седам дана морају да се испуне следећи услови:

- 1) површина модула износи 0,8 m², најмања ширина модула 0,9 m, а најмања висина 1,8 m за сваку мачку која се држи у модулу;
- 2) ако се у модулу држи већи број мачака за сваку мачку површина простора у модулу од износи 1 m²;
- 3) модул мора да има најмање два нивоа укључујући и узвишени простор, односно површину за одмор мачака и посматрање околине;
- 4) виши ниво модула мора да буде повезан са подом помоћу рампе, степеника или стуба;
- 5) свака мачка у модулу мора да има своју хранилицу и појилицу и своју посуду за обављање физиолошких потреба.

Површина платформе у смештајној јединици за мачке, без обзира

да ли је смештена једна мачка, једна мачка са леглом или више мачака, мора да износи најмање 1/4 површине пода планиране за једну мачку на основу њених телесних димензија из Табеле 1.

Платформа у смештајној јединици за мачке мора да се налази најмање на висини од 20 см изнад нивоа пода.

III. НАЧИН ПОСТУПАЊА СА ЖИВОТИЊАМА У ПРИХВАТИЛИШТИМА И ПАНСИОНИМА

1. Брига о животињама у прихватилишту, односно пансиону
Члан 35.

О животињама у прихватилишту, односно пансиону мора да се брине одговарајући број лица која раде са животињама, како би се животињама обезбедили услови у погледу добробити, контрола и нега животиња. Са животињама у прихватилишту, односно пансиону се поступа са пажњом доброг домаћина и мора им се обезбедити свакодневни надзор и контрола.

Ако дође до промена у понашању животиња о томе без одлагања обавештавају власника пансиона.

Ако дође до промена у здравственом стању животиње услед болести или повреде настале у пансиону, о томе се обавештава власник животиње, одмах после прегледа ветеринара.

Животињама које се повреде или разболе током боравка у пансиону мора да се обезбеди ветеринарска помоћ и лечење.

Све животиње у пансиону које се преместе у изолатор морају да буду под сталним надзором ветеринара.

11

2. Пријем изгубљених и напуштених животиња у прихватилиште
Члан 36.

После пријема информације о пронађеној изгубљеној или напуштеној животињи, врши се њено хватање и превоз до прихватилишта, преко зоохигијенске службе локалне самоуправе.

Ако је власник познат, без одлагања се обавештава о пронађеној животињи.

Ако се пронађена животиња налази на списку тражених животиња, о томе се обавештава власник.

Комплетан списак тражених животиња из става 3. овог члана је јаван и налази се у зоохигијенској служби организованој на територији јединице локалне самоуправе.

Члан 37.

Свака новопримљена животиња прво се смешта у нечисти део прихватилишта како не би дошла у додир са другим животињама. После тријаже, свака животиња се третира против екто и ендопаразита.

Приступ нечистом делу прихватилишта имају само запослена лица и ветеринар који обавља здравствену заштиту животиња.

Пси непознатог здравственог статуса морају да бораве у нечистом делу прихватилишта до момента утврђивања здравственог статуса.

Пре пријема нових животиња смештајни простор нечистог дела прихватилишта се темељно пере, чисти и дезинфикује. Свакој новопримљеној животиња мора да се утврди идентитет. Сваку новопримљену животињу мора да прегледа ветеринар и то најкасније 24 часа по пријему животиње, ради утврђивања здравственог статуса.

Лица која раде са животињама у прихватилишту најмање два пута дневно проверавају опште стање животиња (узимање хране и воде, уринирање, дефекација, промене у понашању) и по потреби обавештавају ветеринара. Пси и мачке непознатог власника за које се при пријему и обављању клиничког прегледа процени да су здрави и прихватљивог темперамента за удомљавање, уводе се у део прихватилишта за смештај и разврставају се према половима.

3. Пријем животиња познатих власника у прихватилиште

Члан 38.

Прихватилиште може да преузме и животиње о којима њихови власници више не могу да брину, у циљу проналажења новог власника за животињу, осим у случају недостатка простора, у ком случају помажу у проналажењу другог смештаја за животињу.

Власник који животињу смешта у прихватилиште, поред личних података даје изјаву којом потврђује да је власник животиње, да се одриче власништва над њом и предаје сву документацију о животињи, као што су:

12

потврде о вакцинацији, потврде за псе и мачке, резултати ветеринарских прегледа, евиденције о лечењу и информације о њеном карактеру и навикама.

4. Пријем животиња у пансион

Члан 39.

У пансион се примају пси и мачке ако су вакцинисани против беснила и других вирусних болести на које су пси, односно мачке осетљиви, као и ако су третирани против паразита најмање 15 дана пре довођења у пансион, о чему морају имати потврду.

Приликом пријема у пансион, власник животиње обавештава власника пансиона да је животиња стерилисана.

5. Начин разврставања паса и мачака у прихватилишту

Члан 40.

После обављене тријаже животиња, пси и мачке се разврставају према половима и смештају у посебне смештајне просторе тако да се одвоје:

- 1) болесни или повређени одрасли пси;
- 2) болесни или повређени штенци млађи од четири месеца;
- 3) болесне или повређене мачке;
- 4) агресивни пси и мачке;
- 5) пси и мачке сумњиви на беснило ради посматрања;
- 6) пси и мачке са идентификационим ознакама.

Пси и мачке се не држе у истим смештајним просторијама.

Члан 41.

У истом смештајном простору прихватилишта, односно пансиона

не смеју се држати заједно:

- 1) кује са леглом са другим псима;
- 2) пси које испољавају чудно понашање или агресију са другим животињама;
- 3) штенад млађа од четири месеца са одраслим животињама, изузев са мајком или керушом која их храни.

Поред услова из става 1. овог члана у пансион у одвојено морају да се држе и:

- 1) стари и слаби пси;
- 2) пси који испољавају чудно понашање или агресију према другим животињама;
- 3) кује у терању заједно са одраслим мужјацима.

Члан 42.

У истом смештајном простору прихватилишта, односно пансиона не смеју се држати заједно:

- 1) мачке са окотом заједно са другим мачкама;
- 2) мачићи млађи од четири месеца заједно са одраслима животињама изузев са мајком или мачком која их храни;
- 3) мачка у терању заједно са одраслим мужјацима.

13

Ако се у пансион примају и пси и мачке, тада мачке треба држати одвојено од паса како их лавез не би узнемиравао.

6. Стерилизација

Члан 43.

Пси и мачке којима се нађе нови власник стерилишу се пре удомљавања.

Сви пси или мачке непознатог власника, односно без власника у прихватилишту морају да буду стерилисани, не смеју напустити прихватилиште без претходно обављене стерилизације и морају да се обележе у складу са прописима којима се уређује ветеринарство.

7. Исхрана и напајање животиња

Члан 44.

Храна мора да буде чиста, здрава, укусна, добре нутритивне вредности и у довољној количини.

Исхрана мора да буде прилагођена старости и кондицији животиње.

Псима и мачкама у пансион у посебном режиму исхране (штенци, мачићи, стари или болесни пси и мачке) мора да се обезбеди одговарајући режим исхране, односно режим исхране који је спроводио власник пре него што их је поверио на чување пансион у.

Скотним женкама и женкама у лактацији у пансион у мора да се обезбеди дневна количина хране два пута већа од нормалних потреба.

Животињама се мора у свако доба обезбедити вода, а мачкама се у свако доба обезбеђује слободан приступ храни и води.

8. Физичка активност у прихватилишту

Члан 45.

У прихватилиштима мора да се обезбеди редовно кретање животиња које мора да се прилагоди раси, категорији и старости животиње. Ако кавези немају испусте псима се обезбеђује физичка активност.

9. Физичка активност паса у пансиону

Члан 46.

Пси не смеју да се стално држе везани.

У пансиону мора да се направи документовани план шетње паса, који обухвата писане стандардне процедуре.

Псима који се држе у кавезима, без испуста потребно је обезбедити физичку активност два пута дневно.

Члан 47.

14

У пансиону за боравак дужи од 15 дана псима и мачкама се обезбеђује простор за њихову физичку активност.

Физичка активност пса обезбеђује се:

- 1) омогућавањем псу да борави у простору, односно на површини за физичку активност најмање десет до 20 минута два пута у току дана;
- 2) шетањем пса на повоцу два пута дневно најмање десет до 20 минута.

Врло активним или врло старим псима, по потреби, треба продужити, односно скратити време физичке активности.

Псу који борави у пансиону у периоду дужем од две недеље мора да се обезбеди физичка активност у току дана или да му се дозволи да у испусту или на другој површини буде самостално физички активан.

Испусти морају буду директно повезани са боксовима чиме се псима омогућава слободан приступ испусту и потребна физичка активност и морају да буду покривени платном или жичаном мрежом како би се спречила могућност да пси прескоче ограду испуста.

Псима који се налазе смештени у смештајној јединици површине од 20 m² није потребно обезбедити додатну површину, односно простор за физичку активност ако у пансиону бораве у периоду краћем од четири недеље. Површина, односно простор за физичку активност мора да се редовно чисти, пере и дезинфикује.

Пас из пансиона се шета само унутар ограђеног простора пансиона из безбедносних разлога и то тако да све време шетње буде на повоцу и под надзором пунолетног лица које ради са животињама, при чему једно лице не сме истовремено да шета више од два пса.

IV. ПРОГРАМ ОБУКЕ О ДОБРОБИТИ ЖИВОТИЊА

Члан 48.

Обука о добробити животиња у пансионима, односно прихватилиштима врши се у складу са Програмом обуке о добробити животиња у пансионима, односно прихватилиштима.

Програм из става 1. овог члана обухвата проверу познавања закона и других прописа, који се односе на заштиту добробити животиња, као и њихову практичну примену и садржи:

- 1) основе из области добробити животиња у прихватилишту, односно пансиону;
- 2) основе из физиологије животиња, потребе у храни и води, понашање животиња и појам стреса;
- 3) основе које се односе на услове које за заштиту добробити животиња у погледу простора, просторија и опреме, које мора да испуњава прихватилиште, односно пансион;
- 4) основе поступања са животињама, пријема животиња, компатибилности животиња, груписања и разврставања животиња, потребе животиња у погледу физичке активности;
- 5) основе о начину и средствима за прикупљање напуштених и изгубљених животиња;

15

- 6) основе о начину превоза и поступања са животињама током превоза;

- 7) основе о условима у погледу превозних средстава.

Програм обуке о добробити животиња спроводи министарство надлежно за послове ветеринарства (у даљем тексту: Министарство), односно друго правно или физичко лице.

Када обуку спроводи друго правно или физичко лице, ту обуку спроводи по одобреном програму обуке о добробити животиња од стране Министарства, а садржај програма обуке о добробити животиња доставља Министарству.

Сваки одобрени програм обуке има јединствени број који се уписује у евиденцију одобрених програма обуке коју води Министарство. По завршеној обуци издаје се потврда о обучености.

V. ВОЂЕЊЕ ЕВИДЕНЦИЈЕ

Члан 49.

Евиденција коју води власник прихватилишта, односно пансиона о животињама примљеним и смештеним у прихватилиште, односно пансион садржи податке о:

- 1) име и презиме, адреса и контакт телефон власника;
- 2) врста и име животиње;
- 3) опис животиње који укључује:
 - (1) пол,
 - (2) расу или тип,
 - (3) боју,
 - (4) старост,
 - (5) видљиве физичке карактеристике,
 - (6) фотографију животиње;
- 4) час и датум пријема животиње;
- 5) потребан здравствено-ветеринарски третман (лечење, вакцинација и сл.);
- 6) датум сваког извршеног третмана;
- 7) број обележене и евидентиране животиње и број Потврде о вакцинацији против беснила паса и мачака у складу са прописима којима се

уређује ветеринарство;

8) свака огрлица, каиш или други предмет са којим је животиња нађена;

9) име и презиме, адреса и контакт телефон ветеринара.

Поред података из става 1. овог члана, евидениција прихватилишта садржи и податке о:

1) обављеној стерилизацији/кастрацији (ако је извршена);

2) извршеним вакцинацијама;

3) кретању животиња (удомљавање, упућивање у друго прихватилиште и сл.);

4) уинулим животињама;

5) животињама лишеним живота.

Поред података из става 1. овог члана евиденција пансиона садржи и податке о:

16

1) потребе у погледу добробити животиње;

2) посебан режим исхране у току боравка у пансиону;

3) трајање боравка животиње у пансиону;

4) промене у понашању при пријему у пансион;

5) промене здравственог стања и понашања током боравка у пансиону.

Податке из става 1. тач. 5), 6) и 7) и става 3. тач. 1) и 2) овог члана попуњава ветеринар.

VI. НАЧИН ПРЕВОЗА НАПУШТЕНИХ И ИЗГУБЉЕНИХ ЖИВОТИЊА

1. Превоз животиња

Члан 50.

За прихватање и превоз животиња обезбеђује се одговарајући број возила или приколица, прилагођених за ту намену.

Животиње се превозе у најкраћем могућем року.

У току превоза животиње или у паркираним возилима обезбеђује се одговарајућа вентилација и заклон од директног деловања сунчевих зрака.

2. Возила за превоз напуштених и изгубљених животиња

Члан 51.

Возила, односно приколице возила за превоз напуштених и изгубљених животиња (у даљем тексту: возило) израђено је на начин да пружи безбедност животиња и заштиту од повреда.

Простор за животиње је одвојен чврстом физичком оградом од осталог дела возила.

Животиње у возилу су међусобно физички одвојене, а оболеле или повређене животиње се посебно одвајају уз обезбеђивање одговарајуће неге.

Возило треба да буде конструисано на такав начин да животиње не могу да побегну.

Простор за животиње унутар возила мора да буде довољно простран тако да животиња може нормално да стоји и лежи, са одговарајућом

вентилацијом и заштитом од екстремних температура, без оштрих ивица и избочина, како би се избегле повреде животиња и мора да буде израђен тако да се лако чисти, пере и дезинфикује.

Под у возилу мора да буде од неклизајућег материјала.

На возилу се јасно означава назив, адреса и телефонски број прихватилишта или службе за хватање и превоз животиња.

Возила се опремају уређајима за утовар и истовар животиња, као и опремом за хватање и спасавање животиња.

3. Начин и средства за прикупљање напуштених и изгубљених животиња

Члан 52.

17

Прикупљање напуштених и изгубљених животиња врши се са посебном пажњом, тако да се проузрокује најмањи степен бола, патње, страха и стреса за животињу.

Средства за прикупљање напуштених и изгубљених животиња чини:

- 1) мрежа;
- 2) повоци, каишеви, брњице и полуге;
- 3) мердевине;
- 4) кавези од жице или фибергласа;
- 5) корпе за мачке;
- 6) ужад за везивање;
- 7) носила;
- 8) опрема за разбијање, сечење и копање (лопата, чекић и сл.);
- 9) батеријска лампа;
- 10) храна и вода;
- 11) средства за седирање животиња;
- 12) друга опрема неопходна за прикупљање животиња.

VII. ЗАВРШНЕ ОДРЕДБЕ

Члан 53.

Даном ступања на снагу овог правилника престаје да важи

Правилник о условима и мерама за хумано хватање и уништавање паса и мачака луталица („Службени гласник РС”, број 29/94).

Члан 54.

Овај правилник ступа на снагу осмог дана од дана објављивања

у „Службеном гласнику РС”, осим одредаба члана 16, члана 30. ст. 1. и 2, члана 32, члана 33. ст. 3-5. и члана 48. које се примењују од 1. јануара 2013. године.

Број: 110-00-227/2011-09

У Београду, 28. фебруара 2012. године

МИНИСТАР

Душан Петровић

4827012.0087.8.doc/1__

